

[Indenrigsministeren.]

jeg oven i Købet det ærede Medlem og det med fuld Rette. Men jeg har nu den Anskuelse, at paa saadanne Omraader som dette dør tjener det alle Parter bedst, at man kender hinandens Anskuelser, og de almindelige Betragtninger, jeg gjorde gældende vedrørende Realkredit og Realkreditens Opgaver, er Betragtninger, som jeg saamænd har fremsat under de Forhandlinger, jeg har haft med Kreditforeningerne og Bankerne, og de paagældende Repræsentanter har til Gengæld sagt *deres* Mening, og det er foregaaet under den venskabeligste Form, som tænkes kan, og jeg synes jo ogsaa, at det ærede Medlems Udtalelser nu til Slut gav Udtryk for, at der ikke er større Afstand mellem Anskuelserne, end at man med Hensyn til det rent praktiske let kan komme over det. Jeg synes ogsaa, at det ærede Medlem allerede ser mildere til mig.

Formanden: Jeg fraraader, at man kommer alt for stærkt ind paa personlige Følelser.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Hartel sagde om Vekselkurserne, at man under den sidste Krig, hvor Pengeforholdene hvilede paa fri Omsættelighed, lod dem passe sig selv. Jeg maa dog for det første minde om, at Guldloven blev vedtaget straks ved Krigens Begyndelse i 1914, og dernæst kan det ærede Medlem slet ikke drage en saadan Sammenligning, fordi vi dengang havde en eventyrlig gunstig Handelsbalance, en saa gunstig Handelsbalance, at vi under næsten hele Krigens kunde holde Kronen oppe, ja, at vi endog paa et vist Tidspunkt havde en saadan Kronekurs, at det danske Landbrug kun fik 15 Kr. hjem for et Pund Sterling. De Vilkaar, vi dengang havde, kan slet ikke sammenlignes med Vilkaarene nu. Hertil kommer endnu en Ting, som jeg ved det ærede Medlem er ganske enig med mig i, nemlig den store Forskel mellem det europæiske Samfund, vi levede i, da den sidste Krig begyndte, og det Samfund, vi nu lever i. I 1914 gik Europa ind i en stor Krig paa Grundlag af det liberalistiske Samfund. I 1939 gik Europa ind i en Krig paa Grundlag af en Statsorganisation, der paa en Række af de Omraader, som er afgørende paa det Punkt, vi her behandler, er helt anderledes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg vil gerne have konstateret endnu en Gang i Tilknytning til de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte i Anledning af et Spørgsmaal, jeg rettede til ham, at det ikke er den højtærede Ministers Opfattelse, at en Lovgivning som den, vi her er i Færd med at gennemføre, skal benyttes som Startsted for Oprettelsen af en permanent Stats-Realkreditinstitution. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at det kommende Samarbejde mellem ham og Realkreditinstitutionerne vil lettes i væsentlig Grad, hvis man med fuld Sikkerhed ved, at dette er en tidspræget Lovgivning, som ikke under nogen Omstændighed skal resultere i en permanent Institution, der griber ind i Realkreditforholdene.

I Anledning af de kritiske Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde, vil jeg gerne sige, at selv om Realkreditinstitutionerne ikke har været nogen særlig frodig Grobund for alt nyt, som i Tidens Løb er kommet frem paa de mange forskellige Omraader inden for Realkredit, har disse Institutioner dog paa særdeles forsvarlig og god Maade varetaget de Interesser, som de af Interessenterne har været sat til at varetage, og det tvivler jeg heller ikke om at de vil gøre i Fremtiden.

Sluttelig vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at den Bestemmelse, der findes i § 5, Punkt D, at „Laanefonden er berettiget til af Laantagerne at betinge sig en højere aarlig Rente end 4 pCt. og at udstede Forskrivninger, der bærer en højere aarlig Rente end 4 pCt.“, er jo en Reminiscens fra Loven af 16. December 1933, den Rest, der endnu er tilbage af den usalige hensøvede Konverteringslov, og jeg spørger: Hvilken Interesse knytter der sig til at opretholde denne Lovgivning af 16. December 1933?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg vil nødig medvirke til at forstyrre nogen Idyl, hvis der er nogen idyllisk Stemning, men jeg synes ikke, det skal være uimodsagt, at den højtærede Minister hævder, at det formelt højere Renteniveau, vi har i Forhold til de os omgivende Lande, slet ikke svarer til nogen Realitet, idet der ikke skulde være nogen reel Forskel. Dette kan ikke uden videre passere som Bevis, blot fordi det siges. Jeg minder om, at en meget vigtig Begrundelse for Regeringens Valutacentral-Politik ikke blot nu i Situationen, men lige siden 1932